News and Articles in Tamil and English Please send them to:

THE EDITOR,
'The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q / J / 104 / News / 89

Established : 1841 : A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol:- 153 Jaffna, Friday 24 April 1992 No: 01

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription
Island : Rs. 100/-
For Advertisements
Apply to:
THE MANAGER
'The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukoddai

The Rt. Rev. Dr. S. Kulandran The Last Hours:

On Thursday 13th February 1992 The Rt. Rev. Dr. S. Kulandran had his normal breakfast. At about 9.30 a.m., he went to Jaffna College on a push bicycle. As usual he was seated on the bar of the push bicycle A young man of Vaddukoddai rode the bicycle. He went into the office of the Principal and spoke to him for about forty minutes. He spoke about Mr C. N. Annadurai. Mr. Jawharlal Nehru and Dr. Radhakrishnan. He got out of the Principal's office, spoke to some members of the non-academic staff who were in the main office and went back home. A young man working in the college took him home on his bicycle. At about 12 O'clock he went into the bathroom from which he found it difficult to come out. His daughter and grand children brought him to his bedroom and made him lie down on his bed. A neighbour came to see Bishop Kulandran and said that he had suffered a stroke. It was found that the left side of his body had been completely paralysed. A private practitioner Dr. S. Nagaratnam living at Vaddukoddai was brought in for consultation He examined the Bishop and told his daughter and grand children that the end was near.

After this the condition of Bishop Kulandran was informed to the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. He decided to admit him to the Manipay Green Memorial Hospital. With the help of some Jaffna College teachers Bishop Kulandran was taken to Manipay in the Diocesan van. When Bishop Ambalavanar had said a prayer before being taken to the Hospital, Bishop Kulandran said " Long past the bibilical age! ". (He was 91)

On the way to Manipay Hospital Bishop Kulandran went on talking. He made inquiries about his friends especially about the people who visited him frequently.

At Manipay Hospital his condition began to deteriorate very fast. He was conscious till about 10 O'clock. When a friend of his went to see him at 10.30 p m , he had gone to sleep On the following day he could only show his hand to his doctor and make him understand that he wished to be left alone. On Friday 14th February at 5.30 p.m., the Rt. Rev. Dr. S. Kulandran passed away.

"The Chariot of Israel horsemen thereof ".

The Funeral of Rt. Rev. Dr. Sabapathy Kulandran

As soon as Bishop Kulandran died a meeting of the important persons of the Diocese was conducted at Manipay Memorial Hospital under the chairmanship of the Rt. Rev D. J. Ambalavanr. It was decided to have the funeral on Monday 17th February which

was a public holiday. The undertakers were informed and they came and prepared the body. The body was taken to his house at Vaddukoddai at about 10.00 p. m. From that time onwards many people from Jaffna came to pay their last respects to the beloved Bishop. The members of the Vaddukoddai parish, teachers, other employees and students of Jaffna College made elaborate preparations to have a fitting funeral. The lane from Bishop Kulandran's house to Jaffna College, and from the main entrance of Jaffna College to Sangarathai junction were decorated with palm leaves and plantain trees.

On the 15th and 16th February people from the University of Jaffna, Roman Catholic Church, members of the C. S. I. parishes came in large numbers and laid wreaths.

On the 17th morning at 8 00 a. m , a service was conducted by the parish priest the Rev. D G. Anandarajan at Bishop Kulandran's Home After the service the body was taken up to the gate by members of the family; from the gate upto the College entrance near the Brown field the body was taken by the people of Vaddukoddai. From the gate at Brown field to the Administration block the Bishop's body was carried by the students of Jaffna College. From that time onwards the staff of Jaffna College carried the body and handed it over to the parishioners of Vaddukoddai which took the body from the main entrance to the Cathedral Church. When the body was laid down at the Cathedral Church members representing various bodies laid wreaths to the departed leader, Members of the Executive Committee of the J. D , C. S. I. members of the Jaffna College Board of Directors, members of the Council of Management of the Jaffna College Institute of Technology & Agriculture, the Staff of Jaffna College, Staff of Uduvil Girls' College and the Vaddukoddai and other parishes came one after the other and laid wreaths.

The funeral service began at 8.30 a.m. with the Choirs of the Cathedral Church, Jaffna College and Uduvil Girls' College in attendance. The Bishop of the Diocese, the Rt Rev. D. J. Ambalavanar led the service with the Rev. A Jeyakumaran, Secretary of the Diocesan Council, the Rev. G. D. Anandarajan, Minister of the Cathedral Church, the Rev. Dr. S. Jebanesan, Principal of Jaffna College, the Rev. Sevak Sam Alfred of the Ashram and the Rev. D. R. Ambalavanar participating.

The Rev. D. R Ambalavanar paid a tribute as the senior most of the present clergy. He said that the young Kulandran's decision to offer himself for the ministry of the Church soon after he graduated from the University College, Colombo was an event that stirred our community. He entered the ministry even though his parents did not like it. He cared nothing for the worldly opportunities that were open to him. To the end he remained true to his calling. He was a dedicated scholar and was greatly interested in intellectual activity and strove to improve the intellectual and spiritual standards of the Clergy. In spite of his high academic achievements he remained a humble person and moved closely with the poor and down trodden. He had the vision of a truly indigenous Church and worked hard to promote carnatic music among our Churches and introduced the choral form of the liturgy which has been much acclaimed.

The Rev. Dr. S. Jebanesan the Principal of Jaffna College and a long time friend and admirer of Bishop Kulandran in his tribute referred to Bishop Kulandran's strong convictions and deep piety. He firmly believed in St. Paul's presentation of the Gospel and was much influenced by the theological tradition from Augustine to Martin Luther to Karl Barth. He had clear views about the uniqueness of Christ and the validity of the Christian Mission.

(Continued on Page 4)

(Continued from Page 4)

to all of us and looking back at his role in the history of our Diocese it would be apt to exclaim " the Chariot of Israel and the horsemen thereof ". The Bishop in conclusion remarked that history will adjudge that Bishop Kulandran was " the finest product of the 175 years of the history of the American Mission Community in our land".

Special anthems were sung by Jaffna College and Uduvil Girls College choirs. At the end of the service many people came round the body to pay their last respects

After the funeral service the body was taken to the Manipay cemetery where it was interred by the side of the tomb of his wife Mrs. Mathuram Kulandran. Mrs. Kulandran died in 1974. The committal rites were performed by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. assisted by the Rev. A. Jeyakumaran. Hundreds of students of Manipay Memorial English School lined the road to the cemetery to pay their last respects to the Bishop. The road from Manipay Main Road to the cemetery was decorated with palm leaves by the parishioners of Manipay.

The Rt Rev Dr. S. Kulandran Commemoration Meeting

The Rt. Rev. Dr. S. Kulandran commemoration meeting was conducted at the Jubilee Hall, St. John's College, Jaffna on Monday 16th March, 1992 by the public of Jaffna. The meeting was presided over by the Rev. Dr. S. Jebanesan as the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar was indisposed. People from many parts of Jaffna attended the meeting.

Miss C. V. Selliah the Principal of Uduvil Girls College spoke first. She said that Bishop Kulandran was a saintly person who took a keen interest in the development of Uduvil Girls' College. He was a great friend of her father the late Mr. K. A. Selliah, and Mr. Selliah used to consult him on several matters.

Mr. K. Sivayogalingam lecturer in Tamil at the University of Jaffna said that Bishop Kulandran was a man of intergrity and the books he wrote show his intellectual honesty.

Prof. A. Shanmugathas said that he was privileged to move closely with Bishop Kulandran while he was a lecturer at Jaffna College Undergraduate Department. He also said that Bishop Kulandran had great respect for Tamil scholars and pundits

Professor K Sivathamby said that with the demise of Bishop Kulandran an important period in the history of Jaffna comes to an end. The writings of Bishop Kulandran are studied with great interest in Western universities. Professor Sivathamby also said that the lives of Bishop Kulandran, Mr. K. Nesiah and Mr. Handy Perinpanayagam tell the history of a very important period in the history of Jaffna.

Rev. Fr. S. J. Emanuel said that the Roman Catholic Church also had great respect for the scholarship and piety of Bishop Kulandran. He said that he wrote many things - some trifle, some very important. He regretted that he did not get an opportunity of moving more closely with Bishop Kulandran.

Mr. G. Rajanayagam secretary Cathedral Church, Vaddukoddai said that the last years of Bishop Kulandran were spent at Vaddukoddai and that he was a tower of strength to the Vaddukoddai parish. He also took a keen interest in the problems of Tamils and was watching every development with much concern.

The chairman also read a message sent by Mr. K. Manickavasagar, the Government Agent of Jaffna.

Rev. G. D. Anandarajan, secretary of the J. D. C. S. I. proposed the Vote of Thanks.

Special anthems were sung by choirs of Uduvil Girls' College and Jaffna College.

Books written by the late Rt. Rev. Dr. S. Kulandran were sold at the end of the meeting.

Prayer Meeting at Bishop Kulandran's House

The members of the family of Bishop Kulandran conducted a prayer meeting to thank God for the life and work of the head of their family on Sunday 15th March at 11 - 30 a. m. at their house at College Lane, Vaddukoddai. Bishop Kulandran's eldest son Mr. I. T. Kulandran, his wife Mrs. Ranee Kulandran' Bishop Kulandran's son - in - law Mr. Donald Ratnarajah who were abroad at the time of the funerd came to attend the service. Mr. I. T. Kulandran is serving as a teacher in Maldives. Mr. Donald Ratnarajah is working in Saudi Arabia.

The service was led by Mr. G Rajanayagam, Secretary of the Cathedral Churh, Vaddukoddai who also preached the sermon. The Rev. A. A Paul gave a tribute.

The prayer meeting was followed by a fellowship lunch at which many parish members and friends participated.

BISHOP KULANDRAN

The Rev. Fr. S. J. Immanuel

(The English version of the talk delivered at the meeting at St. John's College, Jaffna on 16 - 3 - 92 to pay homage to the memory of Bishop Sabapathy Kulandran, CSI Bishop in Jaffna).

1. Introduction

I first met Bishop Kulandran in 1968. At the end of my talk about Ecumenism at Trimmer Hall, Jaffna, he came to me congratulated me on my performance. Those encouraging words of Bishop Kulandran at the beginning of my priestly ministry kept ringing in my ears for many more years. During those few years at Manipay as Parish priest I had a few occasions to participate in functions, ecumenical and otherwise, and listen to him and chat with him. These were his last years in office as Bishop. Unfortunately due to my long absence of 15 years from Jaffna, I was not privileged to be close and intimate with him. Once again when I returned to Jaffna in 1986 I renewed this contact by occasional visits to him, but not to the extent I would have liked to. Though in the evening of his life, still he had all his mental faculties so alert, and his characteristic charm and wits were still in full blossom. You could listen and dialogue with him on any subject under the sun for hours together.

In spite of this limited and austere contact with him to be called to speak at this Commemorative function here is a great honour for me.

2. Leadership amidst turbulent times

I confess once again that I am not in a position to gauge his achievements during his episcopate. There are many in his own church more competent to do that. But of one thing, even from a distance, I am certain. His period of leadership of the church coinciding with a period of profound changes in our society, definitely made challenging demands on his person and on his abilities.

Just think of the years between 1947 and 1971, when both in the ecclesial scene and in the national scene, there were so many far reaching changes, upheavals and conflicts. The first decades of political independence from the long colonial rule, the first decades of church life after becoming the united church of South India, the transition in the church from a white missionary leadership to an indigenous leadership, the birth - pangs of Sinhala nationalism and the adjacent problems, the angry outbursts of anti - christian Buddhists etc, - all these would have made a church leader's responsibility really difficult and challenging. His writings, especially those published as reactions to religious and socio - political events of his time, clearly indicate that he was a keen observer and a helpful critic of all that was happening around. He spoke up and spoke up with his characteristic clarity and courage of a cool headed leader.

Hence to late Bishop Kulandran goes the credit of having lead the CSI church through its initial stages and through difficult times.

3. The Five Volumes are Pearls of great price

The five volumes which contain his shorter writings, especially in the Morning Star, as articles, columns and appreciations of people and his addresses to various national and international audiences - contain a wealth of deeper insights than those found in some voluminous works. One should not be deceived by their brevity. They are pearls of great price.

I have read through most of his writings in those five volumes. I was sorry that I did not read them early while he was still living. But I can assure any future student of religion and society that there are numerous pearls of great thought to be found therein. He had the great gift of reading social and political events of life through his very human but analytical mind and then applying the principles of the gospel and of christian heritage to those signs of the times

As a consequence, in almost parlour language, without the complexity of the theological jargons we are used to, he has with Pauline constancy and with ease revealed God's intentions for man and his society. Thus his Christian vision and word embraced and enriched everything around him.

Another remarkable thing about the contents of these five volumes is that some of the currently discussed themes in religion have already won his attention as well as his deeper insights almost fifty years ago. Besides his monumental work of studying Grace in the Latin works of Christianity and in the Sanskrit works of Hinduism, he has also made valuable contributions about the reletionship of non - Christian religions to Christianity about Ecumenism about inculturation of worship, etc. Even two years before his death, his courageous reactions to a young theologian's (Rev. Wesley Ariyarajah's) remarks on these subjects clearly showed how keen and interested he was about the new developments. One may not agree with the views he has expressed therein. But the fact that he was courageous and keen to say it even when he was physically weak is worthy of admiration. Thus in many instances he won admiration for his courage even from his theological adversaries.

4. He encourages Tamil contributions to Christianity

In the midst of the present suffering and struggle there is a silver lining of hope for the emergence of a genuine Tamil Christian nationalism. There is a hope of a fresh encounter between the gospel and the tamil culture. During the first christianisation of the Tamil people the latter were called to give up most of their native heritage and embrace Christianity as a religion of the West. We confused many of our cultural

(Continued on Page 3)

தாரகை ஒளி

உண்பதைத் தவிர வேறு இன்பமே யில்லாதவர்கள்
தாங்கள் உயிர்வாழ்வதன் காரணம் அது
ஒன்று தான் என்று கூறலாம்.

எங்கள் கருத்து

பேராயர் குலேந்திரன் மறைந்து விட்டார்

தென்இந்திய திருச்சபை யாழ் பேராயத்தின் முன்னாள் பேராயர் அருள்மிகு எஸ் குலேந்திரன் அவர்கள் பெப்ரவரி மாதம் 14ம் திகதி காலமானார். அவர் மரிக்கும்போது 91 வயது, இவரின் மறைவைக் கேள்வியுற்ற கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமல்ல, தமிழர்கள் அனைவரும் ஆற்றொணாத்துயரில் ஆழ்ந்தனர். ஈழத்திரு நாட்டில் இறுதிவரை மங்காத ஒளியாய் திகழ்ந்த இணையற்ற பேராயர் இவர், தமிழர்களின் பெருந்தொடராய் விளங்கி, ஏறத்தாழ 23 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக யாழ் பேராயத்தை வளர்த்து வந்தார்.

தமது இறுதி மூச்சுவரை திருச்சபை தழைக்கவும், தமிழரின் நல்வாழ்வுக்காகவும் தமிழர் பண்பாடு சிறக்கவும் செயல் புரிந்த பேராயர்' மானிப்பாயில் பிறந்து இறுதிவரை யாழ்ப்பாணத்திலேயே இருந்து பணியாற்றி வந்தார், கிறிஸ்தவ உலகில் இவர் செல்லாத நாடு இல்லை, கலந்து கொள்ளாத மகாநாடுகள் இல்லை, இவரது அன்பு ததும்பும் பேச்சை கேளாத தமிழர்களே இல்லை என்றே கூறலாம், 23 ஆண்டுகள் (1947 - 1970) பேராயராக விளங்கி டாக்டர் பட்டமும் பெற்றவர், தமிழ் டக்தி இலக்கியங்களில் தணியாத காதல் கொண்டவர். நாள்தோறும் வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து படிப்பார், திருவாசகத்தேனையும் அருந்துவார், தாயுமானவருடைய பாடல்களையும் பாராயணம் செய்வார், கிறிஸ்தவ கவிஞர் கிருஷ்ணபிள்ளையின் தேவாரங்களைப் படித்து இன்புறுவார், இவர் ஒரு சிறந்த பக்திமான்.

குருத்துவ ஊழியத்துக்குப் பெருமையும் உயர்வும் அளித்த பெருமகனார் இவர், 1927 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு பல்கலைக்கல்லூரியில் பயின்று B. A பட்டம் பெற்றார், இதன்பின் வடஇந்தியாவில் உள்ள செரம்பூர் இறையியல் கல்லூரியில் சேர்ந்து 1931 ஆம் ஆண்டில் B. D பட்டம் பெற்றார், யாழ் ஆதின ஊழியர் அனைவரும் நன்கு படித்தவர்களாக வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் ஊழியர்களை ஊக்குவித்தார், 1960 ஆம் ஆண்டுகளில் யாழ் பேராயத்தில் உள்ள ஊழியர்கள் ஏனைய சில இந்திய பேராயங்களின் குருமாரிலும் பார்க்க உயர் படிப்ப படித்தவர்களாய் இருந்தனர் என்பது மிகையாகாது, பேராயர் அவர்கள், திருத்தொண்டரின் ஊழியம் மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய மாதாந்த வேதனமும் ஒழுங்காக கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் வேண்டிய ஒழுங்குகளை வகுத்தார், ஓய்வு பெறும் ஊழியர்க்கும் மனைவிமார்க்கும் ஓய்வூதியம் கணிசமான அளவு கிடைக்க வேண்டிய ஒழுங்கு செய்தார், இவ்வாறு குருத்துவ ஊழியத்நுக்கு பெருமையும் உயர்வும் அளித்த பெருமகனார் இவர்.

'' செயற்கரிய செய்வார் பெரியார் '' எனப் பெரியாருக்கு இலக்கணம் வகுத்தார் வள்ளுவனார், பேராயர் அவர்கள் செயற்கரிய செய்தார் ; பெரியாராகும் வெற்றியும் பெற்றார், தம்முடைய அறிவு பெற்ற செல்வங்களை எளிதாக்கி மற்றவர்களுக்கும், குறிப்பாக ஊழியர்க்கும் கற்றுக் சொடுத்த நல் ஆசான் இவர், தாம் சொல்லும் சொல்லை ஆராய்ந்து, சொல்லக்கூடிய இடத்தில் சொல்லும் ஆற்றல் படைத்தவர், இவருடைய அருளுரைகளிலும், சொற்பொழிவுகளிலும், எழுத்துக்கள் கருத்தாழம் இருக்கும், இவற்றால் குருத்து ஊழியர்க்கெல்லாம் வழிகாட்டியாய் விளங்கினார், நற்செய்தி அறிவிக்கும் பணியில் தானே முன்னின்று, ஊழியர்க்கு வேண்டிய பயிற்சியும் ஊக்கமும் அளித்து, யாழ் பேராயத்தில் நற்செய்திப்பணி சிறந்தோங்க அயராது உழைத்த உத்தமன் இவர்.

இவர் நூல்கள் பல எழுதினார், '' ஞானிகளின் உதடு அறிவை இறைக்கும் '' என்று சாலேமோர் ஞானியார் சொல்லிய வண்ணம், அவரது உள்ளத்தில் இருந்து அரிய ஞானம் வழிந்தோடும், இவர் தம் நுண்மான் நுழைபுலத்தையும், தமது ஆய்வுத் திறத்தையும் தெற்றெனக் காட்டி வந்தார், இவர் ஒரு நடமாடும் ' கலைக்களஞ்சியம் ' எனச் சான்றோர் சான்றளித்தனர் '' தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந்தார் '', என்ற பொய்யாமொழிக் கேற்ப, பேரறிவும் பெருந்திறனும் கொண்ட பேரறிவாளன் இவர், ஏறத்தாழ 20 நூல்களும், உள்ளூர் வெளியூர் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் ஏராளமான கட்டுரைகளும் இறுதி வரை அயராது எழுதி வந்தார், கடைசியாக அவர் எழுதிய நூல் - அவர் சொல்லச் சொல்ல, நண்பர் ஒருவரால் எழுதப்பட்டது, அவர் எழுதிய நூல்களில் மிக முக்கியமானது '' இந்து மதத்திலும் கிறிஸ்தவ மதத்திலும் அருள் பற்றிய கொள்கை '', இந்நூல் லண்டன் மாநாகரிலுள்ள பிரசுராலயம் ஒன்றினால் வெளியிடப்பட்டது. அடுத்தது இறைவனின் கடந்த நிலைக் கொள்கை '' என்ற நூல், சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கிய கழகத்தினர், முக்கிய எழுத்துலக படைப்பாளிக்கான சிறப்பு பதக்கம் ஒன்றை பேராயருக்கு வழங்கினர். செரம்பு பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு கௌரவ டாக்டர் பட்டம் வழங்கி - இவரின் எழுத்துப் பணியையும், திருச்சபைப் பணியையும் பாராட்டியது. இவர் சமயத் துறையில் - உலகிலேயே மிகச் சிறந்த இந்திய இறையியலாளரில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

பேராயர் தமிழ் மொழியின் மீதும் ஆர்வம் கொண்டவர். குருமார் தமிழ் நூல்கள், நீதி நூல்கள் - குறிப்பாகத் திருக்குறள் தேவாரம் திருவாசகம் ஆகியவற்றை நன்கு கற்கவேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவர். இதற்காக அடிக்கடி துண்டுதலும் ஊக்குவிப்பும் அளித்து வந்தார். தமிழ் மக்கள் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தும் கொண்டவர். இனக்கலவரங்கள் 1958 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தமிழர்களுக்கு எதிராக நடைபெற்ற போதெல்லாம் அஞ்சாமல் அதற்கு எதிராகக் கண்டித்து காரசாரமாக எழுதி வந்தார், பொதுக்கூட்டங்களில் கண்டனக் குரல் எழுப்பி வந்தார், இவரின் உறுதியானதும் ஆணித்தரமான கருத்துக்களைக் கண்டு, எதிரிகள் நடுங்கினர் என்பது மிகையாகாது.

யாழ் ஆதீனம் தொடங்க முன், சபைகளுக்கும் மிசனெரிமாருக்கும் இடையில் இருந்த வேறுபாடுகளைத் திறமையோடு தீர்த்து, 1947 ஆம் ஆண்டில் சபைகள், நிறுவனங்கள் அனைத்தின் பொறுப்பையும் பேராயர் ஆளுமையின் கீழ் கொண்டு வந்த செயல் வீரர் இவர். மிஷன் நிறுவனங்களையும் உள்ஊர் தலைவர்கள் ஏற்று நடத்த வழி வகுத்தார். அமெரிக்க மிஷனின் கடந்த 175 ஆண்டு வரலாற்றில் நாம் கண்ட தலைசிறந்த பேராயர் இவர் என்பதே நமது இன்றைய பேராயரின் தெளிவான கூற்று, 1974 ஆம் ஆண்டில் இவரின் துணைவியர் மறுமை எய்தினர், சகல விதத்திலும் உறுதுணையாய் இருந்த தன் மனைவியின் பிரிவை எண்ணி, பல ஆண்டுகள் துயர் உற்றார், கணவனது நலனை தமது நலன் எனக்கருதிய கற்புக்கரசி கடந்தனரே என்று சவன்றார். வருவாய்க்கு ஏற்ற செலவு செய்து வாழ்க்கை நடத்திய சிறந்த துணைவியாய் இவர் திகழ்ந்தார், மதுரையில் கர்நாடக இசை கற்று யாழ் ஆதீனத்தில் கர்நாடக இசையை முறைப்படி வளர்ந்தார். இதனை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து ஆதீன இசைக்குழுவினர் — மதுரம் குலேந்திரன் கர்நாடக இசைப் பரிசு நிதி ஒன்றை நிறுவி ஆண்டுதோறும் இசைப் போட்டியில் வெற்றி பெறும் பாடகர்க்கு வழங்சப்பட்டு வருகிறது.

'' வாழ்ந்தாலும் ஆண்டவருக்கென்றே வாழ்கின்றோம், செத்தாலும் ஆண்டவருக்கென்றே சாகின்றோம் ஆகவே வாழ்ந்தாலும் செத்தாலும் நாம் ஆண்டவருக்கென்றே உரியவர்களாய் இருக்கிறோம் ''. (ரோமர் 14 : 8) சாவு மனிதனுடைய உலக சுகங்களுக்கு எல்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைத்து - என்றும் அழியா வாழ்வுக்கு அவனை இட்டுச் செல்கின்றது இந்தக் கருத்தையுடைய பேராயர் தன் சாவின் மூலம் கடவுளுக்குத் தம்மையே அர்ப்பணித்து நித்ய வாழ்வை அடைந்து விட்டார். இது ஒரு மகத்தான செயலாகும். கிறிஸ்துவின் சாவு ஒரு முழுமையான வாழ்வு அவன் கிறிஸ்துவுடன் ஒன்றித்து என்றும் வாழ்கின்றான்.

நல்லாயராய், நற்றமிழ், ஆர்வலனாய், எழுத்தாளனாய், ஆய்வாளராய், ஆன்ற புலமை சான்றவனாய் விளங்கி, அஞ்சா நெஞ்சமும் அருள்சால் உள்ளமும் கொண்ட வள்ளலுமாய் இலங்கிய இப்பெருமானாரின் திருவுரு மறைந்தது நன்கு பழுத்த பழம் வீழ்ந்தது ஊருணி உடைந்தது நற்செய்திக் காவலன் சரிந்தார்.

உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகிய ஒண்மையால் இப்பெருமானார் உலகத்தார் உள்ளங்களில் எல்லாம் உள்ளார். இவர் காட்டிய வழி நின்று, திருச்சபை சிறக்க வகை செய்வதே திருத்தொண்டர்களின் தலையாய கடமையாம், இவரது அருளுரைகளைத் திரட்டி வெளியிட வேண்டும், இவரது பெருநூல்களை மொழியாக்கம் செய்தல் வேண்டும் நம்மிடையே வாழ்ந்த இப்பெரியார்கட்குச் செய்ய வேண்டிய கைமாறு இதுவே, அவர் யாத்த நூல்களை பயின்று, அவர் வழி ஒழுகி திருச்சபைக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் ஈழத்திருநாட்டிற்கும் தொண்டு செய்து வருவதே சாலச்சிறந்த பணியாகும்.

பூதவுடல் மறைந்திடினும் புகழுடல் என்றும் மறையாது. பேராயரின் பிரிவால் துயருறும் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், சுற்றத்தார், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் உதயதாரகையின் இதயம் ஒன்றிய இரக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

D R A

முன் பக்கத் தொடர்ச்சி

அழைத்தமைக்கு, இவ்விழாவை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கு முதற் கண் என் நன்றியைக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

யாழ். மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் என்ற வகையில் பேராயர் குலேந்திரன அவர்களை நான் நன்கு அறிவேன். அவர் ஒரு சிறந்த பண்பாளர். இனிய பேச்சாளர். நல்ல சிந்தனைச் செல்வர். மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர் இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர் ஒரு கல்விமான் நல்ல நூல்களை வாசிப்பதிலும், வாசித்தவற்றை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதிலும் நூலாக வெளியிடுவதிலும் அவர் இன்பம் கண்டவர்.

மக்கள் நலனுக்காக எந்த வேறுபாடும் காட்டாதவர். சாதி, சமயம், அரசியல் இவற்றை எல்லாம் கடந்து, நாட்டு மக்களின் உயர்வுக்காக உழைத்த மேதை. இறை அன்பில் எந்நேரமும் ஈடுபட்டு வாழ்ந்த குலேந்திரன் அவர்கள், ஓர் இல்லறத்துறவி. பற்றின்றிப் பணிபுரிந்த பண்பினர் தமிழ் மக்கள் படும் இன்னல்களை அரசியல் கட்டுரைகள் மூலம் எழுதி உலகறியச் செய்தவர் சமூகத்தில் சாந்தியும், சமாதானமும் நிலவுவதற்கு அரும்பாடு பட்டவர், அவரது வாழ்க்கை நமக்செல்லாம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு

அவர் இன்று நம்மிடையே இல்லை, ஆனால் அவர் பற்றிய வரலாறு நூல் வெளி வருவது சாலப்பொருந்தும் இன்னல் வாசகர் மத்தியில் நன்மதிப்புப் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை, இந்த நன் முயற்சியை மனமார வாழ்த்துவதோடு பேராயர் குலேந்திரனின் ஆன்மா சாந்திபெற இறையருளைப் பிராத்திப்போமாக,

- வணக்கம் -

கா. மாணிக்கவாசகர்
அரசாங்க அதிபர்

பேராயர் குலேந்திரன் தமிழ் வேதாகமம்

தமிழ் வேதாகமம் மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றை ஆழமாக ஆராய்ந்து பேராயர் குலேந்திரன் அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு ஓர் நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இன்றும் இந்நூல் இவ் விடயத்தில் அதிகாரம் பொருந்திய ஒரே நூலாக விளங்குகிறது.

உதயதாரகை

Estd. 1841

மலர் 153 24 - 04 - 1992 இதழ் 01

பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் – கடைசி மணித்தியாலங்கள்

13-ம் திகதி வியாழக்கிழமை பேராயர் குலேந்திரன் வழக்கம் போல தமது காலை வழிபாடுகளை முடித்துக்கொண்டு காலை உணவை உட்கொண்டார். பின்னர் மு. ப. 9.30 மணிபோல் ஒரு வாலிபரின் துவிச்சக்கர வண்டியில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்குச் சென்றார். அதிபரின் காரியாலயத்திற்குச் சென்று ஏறத்தாழ 40 நிமிடங்கள் அவருடன் உரையாடினார். திரு சி. என். அண்ணாத்துரை ஜவஹர்லால் நேரு, டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் என்பவர்களைப் பற்றியே அவர் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பேசினார். தேநீர் அருந்திவிட்டு ஒரு வாலிபரின் துவிச்சக்கரவண்டியில் தமது இல்லம் சென்றார். வீட்டிற்குச் சென்றவுடன் அவர் அவசரமாக குளியலறைக்குச் சென்றார். பின்னர் அவருடைய இடது பக்கம் முழுவதும் உணர்ச்சியற்றுப் போய்விட்டது. வட்டுக்கோட்டையில் பணியாற்றிவரும் டாக்டர் நாகரத்தினம் அவர்களுடைய ஆலோசனை கோரப்பட்டது. அவர் பேராயரை பரிசீலனை செய்துவிட்டு முடிவு நெருங்கிவிட்டது என்று இரகசியமாகக் கூறிவிட்டுப் போய்விட்டார்.

இதன் பின்னர் பேராயர் அம்பலவாணருக்கு, பேராயர் குலேந்திரனுடைய நிலைமை தெரிவிக்கப்பட்டது. உடனே அவர் பேராயரை மானிப்பாய் வைத்திய சாலைக்கு எடுத்துச் செல்ல ஒழுங்குகள் செய்தார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் அவரை 'வான்' இல் ஏற்றி மானிப்பாய்க்கு கொண்டு சென்றனர். மானிப்பாய்க்கு செல்ல முன்னர் பேராயர் குலேந்திரன் "Long Past the Bibilical age" என்று குறிப்பிட்டார். மானிப்பாய்க்கு போகும் பொழுதெல்லாம் தமது நண்பர்களைப்பற்றி கூறிக்கொண்டே இருந்தார் குறிப்பாக "அவன் ஏன் கொழும்புக்குப் போனான்? இவர் ஏன் கண்டிக்குப் போனான்? என்று கேட்டுக் கொண்டே சென்றார்.

மானிப்பாய் வைத்தியசாலையில் அவருடைய அறிவு சிறிது சிறிதாக மங்கி வந்தது. 14ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை அவர் சுயநினைவு அற்றவராகவே இருந்தார். வைத்தியருக்கு மாத்திரம் ஒருமுறை வியாழன இரவு என்னை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறீர் என்ற தோரணையில் மருந்து வேண்டாமென கையினால் சைகை செய்து காட்டினார். வெள்ளி மாலை 5.30 மணி போல் அவர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

பேராயர் குலேந்திரனின் மரண ஆராதனை

பேராயர் குலேந்திரன் மரித்த உடனேயே பேராயர் அம்பலவாணரின் தலைமையின் கீழ் மரண ஆராதனைகள் பற்றி ஆராய முக்கியஸ்தர்களின் கூட்டம் நடைபெற்றது. அன்றிரவு பூதவுடல் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டு வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள அவரது இல்லத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அன்றிரவு தொடக்கம் வட்டுக்கோட்டைத் திருச்சபை அங்கத்தவர்களும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சிற்றூழியர்களும், இறுதி ஊர்வலத்திற்கான ஆயத்தங்களை செய்யத் தொடங்கினார்கள். யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பேராயரின் அபிமானிகள் நண்பர்கள் அன்னாரின் பூதவுடலுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார்கள் 17ம் திகதி திங்கள் அரசாங்க வங்கி விடுமுறைத் தினம், அன்றுதான் பேராயரின் இறுதி ஆராதனை பேராயரின் வீட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வரை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலிருந்து சங்கரத்தைச் சந்திவரை தோரணங்களும் வாழை மரங்களும் கட்டப்பட்டன. காலை 8 மணிக்கு பேராயரின் வீட்டில் சபை ஊழியன் வண, G. D ஆனந்தராஜன் அவாகளினால் வீட்டு ஆராதனை நடத்தப்பட்டது. பின்னர் பேராயரின் பூதவுடல் வீட்டு வாயில்வரை வீட்டார் எடுத்துச் சென்றனர். விட்டு வாயிலில் இருந்து யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வாயில் வரை வட்டுக்கோட்டை நண்பர்களினால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. கல்லூரி வாயிலிருந்து அதிபர் காரியாலயம் வரை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவர்கள் பூதவுடலை தூக்கிச் சென்றனர். காரியாலயத்திலிருந்து கல்லூரியின் முன்வாயில் வரை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சுமந்து சென்றனர். முன்வாயிலில் இருந்து தேவாலயம் வரை வட்டுக்கோட்டை திருச்சபை உறுப்பினர் எடுத்துச் சென்றனர்.

ஆராதனை சரியாக மு. ப. 9 மணிக்கு ஆரம்பமானது. யாழ். கல்லூரி பாடகர் குழுவும் உடுவில் கல்லூரி பாடகர் குழுவும் ஆயத்த நிலையில் இருந்தார்கள். தென்னிந்திய திருச்சபை யாழ்ப்பாண ஆதீன சங்கத்தின் செயலாளர் வண A. ஜெயக்குமாரன் வட்டுக் கோட்டை திருச்சபை ஊழியன் வண G. D. ஆனந்தராசன் ஆச்சிரமத்தைச் சேர்ந்த சேவாக் சாம் அல்பிரட் வண D. R. அம்பலவாணர் வண கலாநிதி S. ஜெயநேசன், பேராயர் D. J. அம்பலவாணர் ஆகியோர் ஆராதனையில் பங்கேற்றனர். வண D R. அம்பலவாணர் தமது இரங்கலுரையில் பேராயர் குலேந்திரன் பலவித இன்னல்கள் மத்தியில் ஊழியத்திற்குள் பிரவேசித்தவர் என்றும் இறுதிவரை தமது அழைப்புக்கு விசுவாசமாக இருந்தவர் என்றும் குறிப்பிட்டார் மேலும் பேராயர் கல்வியில் பெருநாட்டம் கொண்டவர் என்றும் ஊழியர்கள் சிறந்த கல்விமான்களாக விளங்க வேண்டும் என்பதில் அதிக ஆர்வமுடையவராக இருந்தார் என்றும் கூறினார்.

வண கலாநிதி S. ஜெபநேசன் தமதுரையில் பேராயர் குலேந்திரன் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியுடையவரென்றும் அகில உலகமும் போற்றும் கல்விமான் என்றும் சமூக பிரதிக்ஞை உடைய மனிதரென்றும் கூறினார். Kare Birth என்பாரின் இறையியல் கோட்பாடுகளுக்கே இறுதிவரை விசுவாசமாக இருந்தாரெனவும் கூறினார். ஆவியின் கனிகள் ஒன்பதும் அவரில் பரக்கக் காணப்பட்டன என்றும் கூறினார்.

பேராயர் D. J. அம்பலவாணர் மிகுந்த உணர்ச்சியோடு தமது பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தினார். எலியா தீர்க்கதரிசி இறந்த பொழுது இஸ்ரவேலருக்கு ரதமும் குதிரைவீரருமாக இருந்தவரே என்று கூறியதனை நினைவு கூர்ந்தார்.

அவர் தூரப்பார்வை உடையவரென்றும் அவருடைய தீர்மானங்களினாலே தான் உடுவில் பாடசாலையும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியும் தொடர்ந்து தனியார் பாடசாலைகளாக விளங்குகின்ற என்றும் கூறினார். மேலும் பேராயர் சமுதாய உணர்வு உள்ளவரென்று திருச்சபை சுதேச மயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று அதிக ஆர்வமுடையவராக இருந்தார் என்றும் கூறினார். பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய கோட்பாடுகளுக்கும் Kare Birth அவர்களுடைய கேபட்பாடுகளுக்கும் விசுவாசமாக இருந்தாரென்றும் அவர் கூறினார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி பாடகர்கள் குழுவினாலும் உடுவில் கல்லூரி பாடகர் குழுவினாலும் விசேட பாடல்கள் பாடப்பட்டன. ஆராதனை முடிவில் பெருந்திரளான மக்கள் வந்து பூதவுடலுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார்கள். பூதவுடல் பின்னர் மானிப்பாய் சேமக்காலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அங்கு பேராயரின் மனைவியின் சமாதிக்கு அருகில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. நல்லடக்க ஆராதனையை திருமண்டல செயலாளர் வண. A. ஜெயக்குமாரனும் மகா கனம் D. J. அம்பலவாணரும் நடத்தினார்கள்.

பேராயர் குலேந்திரன் நினைவு அஞ்சலிக் கூட்டம்

யாழ்ப்பாண பொதுமக்களினாலே பேராயர் சபாபதி குலேந்திரனின் நினைவு அஞ்சலிக்கூட்டம் மார்ச் மாதம் 16ம் திகதி மாலை 3-30 மணிக்கு சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி ஜூபிலி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்திற்கு வண கலாநிதி S ஜெபநேசன் தலைமை தாங்கினார். யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் இக்கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தனர்.

முதலாவதாகப் பேசிய உடுவில் மகளிர் கல்லூரி அதிபர் செல்வி C. V. செல்லையா மறைந்த பேராயரின் பல்வேறு நற்பண்புகளையும் குறிப்பாக தமது தந்தையார் திரு. K. A செல்லையாமீது அவர் கொண்டிருந்த பாசத்தையும் எடுத்துக் கூறினார்.

யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திரு K. சிவலிங்கராஜா தமதுரையில் பேராயர் குலேந்திரன் அவர்களுடைய நூல்களிலே நேர்மையும், கருத்துத் தெளிவும் காணப்படுகின்றன என்று பல்வேறு சான்றுகளுடன் எடுத்துப் பேசினார் பேராசிரயர் அ. சண்முகதாஸ் தமதுரையில் பேராயர் குலேந்திரனோடு தாம் கொண்ட உறவைப் பற்றியும் அவரிடமிருந்து தாம் பெற்றுக்கொண்ட அநுபவங்களை பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்.

தமிழ் அறிஞர்களை தமிழ் பண்டிதர்களை மிகவும் விரும்பிப்போற்றிய நல்லறிஞர் என்று கூறினார். பேராசிரியர் கா, சிவத்தம்பி சபாபதி குலேந்திரனின் மறைவுடன் ஒரு சகாப்தம் முடிவடைகிறது என்று கூறினார். மறைந்த பேராயரின் நூல்கள் மேனாட்டு பல்கலைக்கழகங்களிலே மிகுந்த ஆர்வத்துடனே பயிலப்பட்டு வருகின்றன என்றும் குறிப்பிட்டார், பேராயர் குலேந்திரன், திரு.கு.நேசையா, திரு. ஷண்டி பேரின்பநாயகம் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் தமிழ் மக்களின் சொத்து என்றும் அந்த வரலாறுகளிலே தமிழ் மக்களுடைய வரலாறுகள் செறிந்திருக்கின்றன என்று கூறினார். வணபிதா S. J இம்மானுவேல் குலேந்திரனுடைய படைப்புக்கள் கத்தோலிக்க சமயத்தவரினாலும் விரும்பிப் போற்றப்படுகின்றன என்று எடுத்துக் கூறினார். மேலும் பேராயர் மிகச் சாதாரணமான விஷயங்களிலிருந்து மகோன்னத விஷயங்கள் வரை எல்லாவிதமான விஷயங்களையும் எழுதியிருக்கிறார் என்றும் கூறினார். பேராயர் குலேந்திரனோடு நெருங்கிப் பழக வாய்ப்பில்லாமல் போனது தமது துர்அதிஷ்டமே எனவும் கூறினார். வட்டுக்கோட்டை திருச்சபையின் செயலாளராகிய திரு. G. இராசநாயகம், குலேந்திரனின் அந்திய காலத்தைப் பற்றியும் அவருடைய பக்தி வாழ்க்கை பற்றியும் உணர்ச்சி ததும்ப எடுத்துக் கூறினார். விசேட பாடல்கள் யாழ்ப் பாணக் கல்லூரி பாடகர் குழுவினால் உடுவில் கல்லூரி பாடகர் குழுவினாலும் பாடப்பெற்றன நினைவு அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் சபாபதி குலேந்திரன் அவர்களின் நூல்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன. சமீபத்தில் வெளியான நூல்கள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டன.

யாழ். மறை மாவட்டப் பேராயர் குலேந்திரன் அவர்களை இந்த நாடு நன்கு அறியும். தலை சிறந்த கிறிஸ்தவப் பெரியார்களுள் அவரும் ஒருவர். அவர் ஒரு சிறந்த சிந்தனையாளர். தமது சிந்தனைகளைக் காற்றில் பறக்கவிடாமல் இனிய பேச்சு மூலம், எழுத்து மூலம் மக்கள் வாழ்வை நெறிப்படுத்தியவர். குறிப்பாகக் கிறிஸ்த்தவ சமுதாயத்திற்கு ஒரு தெளிவான பாதையைக் காட்டியவர். அவரது வாழ்க்கை நெறியும், தன்னலமற்ற சேவையும் மக்கள் மனதில் என்றும் பதிந்திருக்கும். பேராயர் குலேந்திரனின் இரங்கல் கூட்டத்தில் என்னையும் கலந்து கொள்ளுமாறு

(மறு பக்கம் பார்க்க)

(Continued from Page 2)
heritage as belonging to Hinduism and consequently showed very little interest in our own God - given culture. This situation has changed now for the better.

Earier the missionaries who brought Christianity to us brought also the cultural riches of the west, their religious thinking, their educational and health systems, their patterns of worship, their discipline for administration etc. Accepting the fact that a cultural communication was the best media to transmit the Christian message into the genius of the Tamil people, some missionaries as well as Tamil Christians studied and wrote the messages of the Gospel in various cultural forms. Unfortunately this was not well accepted and encouraged by the institutions of the churches. In this century there has been a radical renewal in the way Christians understand culture.

Culture, distinct from religious belief, is the natural habitat of a people and has its own power of animation of life. It is now clearly understood that between the gospel and the culture of a people there is a living encounter and exchange to be effected. It is only through the cultural medium one can capture the soul of the people. And vice versa, it is only by bearing the fruits of the gospel in diverse cultural media that the gospel becomes enriched. Hence we say that the time has come for us Tamil Christians to contribute our share, from our own cultural resources given to us by God Himself, to the enrichment of Christianity. In this reversal process of our Tamil churches beginning to enrich Christianity with the genius and cultural. heritage of the Tamil people-Bishop Kulandran has encouraged us by his own contributions. The interest he took in his deeper study of grace in Saiva Siddantha and Christianity and in the introduction of Tamil music in our worship is a clear indication of such effort. Let us emulate his example and continue his work.

5. A giant to be studied by many

It is impossible to appreciate the beauty and gauge the greatness of a colossal figure from a short distance. Similarly we cannot sufficiently appreciate the richness and greatness of Bishop Kulandran at such a short space of time. And for me, as one who has only read his shorter contributions published recently as five volumes (Word, men and matters). I will not venture to do it.

A true appreciation of the man will emerge only if we get in contact with the many faces of reality he was concerned with and the way he was showing his concern.

Firstly he was not a prisoner of his time. He thought and lived before his time. Not that he was irrelevant to his time. But the way he interpreted past historical events and read the present signs in events for the benefit of the future is to be gratefully accepted. We who are surviving this war are forced by circumstances to live only for the present. Foresight and prophecies and long term planning are almost disappearing in our history. Secondly our interests are often narrowed down to the minimum. Here was a man who came into contact with people of all walks and by his reading and writing with all events. In short, though living in a corner of the peninsula, he was a full man.

But at the same time, if struck by the greatness of the man, we resign ourselves to silence the important work of making known his life and work to our society will not be initiated. Hence I accepted to speak here as a Christian, though not of his Church, but keen to see that such a rich personality who has blended his native and religious heritage into a truly Tamil Christian life be not forgotten. He has bequeathed to our churches and society so much of rich thinking born out of his encounters with various religions, cultures and people We have a sacred obligation to pass on to the future generations what we have seen of him and received from him. In the past we have many instances of having lost by our indifference if not negligence such great heritages and then repenting. Hence our plea to commemorate his life and work in a worthy manner and without delay.

6. He remained till the end a typical Jaffna man a Christian with a universal (catholic) outlook in life. a self - confident and calm leader amidst turbulent changes, courageous theologian with innovative thinking ahead of his times and above all an amiable human person who touched all people and all events around him with his christian radiance. May the memory of his life and the riches he has left behind in his writings inspire our future generations and enrich the churches of the future.

Rev. Fr. S. J. Emmanuel
St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai
Jaffna
Sri Lanka.

Chenchiah, Chakkarai, Appasam, and Paul Devanandan. In the midst of the challenges of Pluralism, he stoutly defended the uniqueness of the evangel. Johnson's tribute to the poet Goldsmith may well be applied to him :

Nullum quod tetigit non ornavit

He touched nothing that he did not adorn.

A. J. C. S.

Melbourne Remembers BISHOP KULANDRAN

The Tamil Christian Community gathered together on Sunday March 22, 1992 to give thanks to God for the life and witness of Bishop Sabapathy Kulandran at St. Peter's Anglican Church, Murrumbeena, The Holy Eucharist was celebrated by the Rev. A. J. C. Selv ratnam, Honorary Priest in Charge of the Tamil Christian Congregation. Victoria. The Lessons were read by Mr. George Vaithianathan, Mrs Yoga Ramanathan, and Mrs Shanta Jeganathan. Dr. C. J. Eliezer, Professor Emeritus, La Trobe University in paying the Memorial Tribute said that the Bishop took a personal interest in his church people. When the Bishop was Pastor at Chavakachcheri, he came to his home, early one morning with newspaper in hand, to share with the Professor the good news that the latter had won a scholarship to Cambridge. Later when the Bishop was on an overseas Mission, he called on him at Cambridge and was very happy to be taken round the great halls of leaening and see the pleces where great men like Sir Isaac Newton lived and moved and made their discoveries. The Rev. Bubsy Arulampalam spoke of his uncle's loyalty to the Christian Faith and how he would not compromise even to please members of the family.

A goodly number attended the Service and joined in praying that the Bishop may find rest and peace in the Presence of the Lord he loved so much and served so well.

Bishhp Kulandran though dead, lives in the great legacy he has left to the Diocese of Jaffna by the quality of ecclesiastical leadership which he exercised from 1947 to 1970 as the first Bishop of the infant Diocese, specially in the introduction of indigenous worship leading people from Western forms to worship that is in keeping with our Tamil culture. In this he was greatly helped by the Ashram movement ; and the late Sevak Selvaratnam who was inspired by the bold experiment at indigenisation by Sevak Jesudason at the Tirupattur Ashram. The people of Jaffna soon saw that this was the gateway to reach our Hindu relatives and sit alongside them in humble worship on mats than in the austere creaking pews of an earlier era. The Bishop was an evangelist at heart. I first met him at an evangelistic campaign carrying a lantern in his hand, over forty five years ago, in Uduvi . Having had an English education for most of his life, he told me how he learnt the Tamil language afresh by studying the poetry and prose children studied in the Tamil schools. He later mastered the language that he became a forceful apologist of the Christian Faith to Tamil audiences. This led him also to the study of Sanskrit and to Comparative religious studies. His book, Grace : A Compartive Study of the Doctrine of Christianity and Hinduism will remain for many years a standard reference book for thrological students in S. East Asia. His profound and penetrating analysis of the doctrine of prapatti or total self - surrender as well as papa or mala sets him on the, high pedestal which is accorded to

BISHOP KULANDRAN A JNANA YOGI OF OUR TIME

By K. Nesiah

One year older than I and one class ahead, Bishop Kulandran and I were both students at St. John's College, Jaffna, in the last year of the second decade of this century. With years our friendship deepened and we were so much interested in some causes. Here I should like to refer to three occasions still so fresh in my mind.

The first event still so vivid in my memory was on the occasion of Mahatma Gandhi's visit here in November 1927. Both the future Bishop and I and other members of the Jaffna Youth Congress Committee had a meeting with the Mahatma at the conclusion of his Quiet day where he stayed at the Clock Tower Road. One of the causes which Gandhiji had placed before us was the abolition of caste and untouchability. The future Bishop urged us as we came out of this meeting to take Gandhiji's message to heart and do our part and not go about boasting of our meeting with the Mahatma.

The second occasion I wish to recall was in late 1940 or early 1941. The Bishop had completed his 40th year and I had begun mine. Both of us were travelling by car for a cultural meeting of the Kala Nilayam at Vannarponnai. We were comparing notes on what it means to be reaching 40 : The Bishop was telling me that he felt himself equal to any task, and I concurred.

The third occasion to be recalled is what I said at the Thanksgiving Service at the Ashram on Sevak Selvaratnam in May 1973. This great period threw up in North Sri Lanka three outstanding Christian leaders - an intellectual in Bishop Sabapathy Kulandran, a man of Action in D. T. Niles and a Bhaktan in Selvaratnam. I would again say that we have been fortunate to live in that creative era.

I may now add that this Jnana Yogi's numerous utterances and writings are a great intellectual and spiritual legacy for generations to come here and in lands across the seas.

"A PRINCE IS FALLEN THIS DAY IN ISRAEL"

2 Sam. 3 : 38

Sabapathy Kulandran 1900 - 1992

The death of Bishop Kulandran on the 14th of February 1992 marks the end of an epoch in the annals of the Church in Jaffna. The Lord blessed him with long life and a distinguished ministry in His Church. Rich tributes have been paid to him and will continue to be paid. There is no doubt that his biography will be written for the inspiration and edification of generations to come.

As a young man out of the University College Colombo in the twenties he actively involved himself in the Jaffna Youth Congress, the first group in Ceylon to advocate total independence as opposed to gradual evolution to Dominion Status. The family seems to have had a bent for politics as his brother Sam Sabapathy, a leading lawyer ended up as Mayor of Jaffna. The Donoughmore era came and as many politically ambitious Christian young men renounced their faith and embraced the religion of the majority for obvious reasons, Kulandran committed himself for the ministry of the Church. He became a minister of the Jaffna Council of the S. I. U. C. in 1931. His mental and spiritual gifts and outstanding leadership qualities were quickly recognised by the Church. In 1934 he was elected Secretary of the Church Council and from 1940 to 1947 President of the Church Council.

He played a crucial role in the movement that led to the inauguration of the Church of South India in 1947 uniting the four Anglican Dioceses in S. India, the Methodist Church in South India with the seven Councils of South India United Church (S. I. U C.) of which Jaffna was one. 1947 therefore marked an important milestone in the history of the Church in Jaffna. It was in a way the culmination of three movements. The movement for devolution of authority and responsibility from Missionaries to Nationals; the movement for the integration of the Mission and its Institutions with the Church Council, and the movement for Church Unity. It was the lot of Kulandran to spearhead these movements and he was in the end entrusted as the first Bishop of the Diocese to actualise the causes he fought for and appropriate their benefits for the life of the Church. Consolidation was inevitably a primary concern for the new Bishop and the new Diocese, continuing an earlier history of over 130 years as the American Ceylon Mission. As Bishop of the Diocese from 1947 to 1970 the Bishop helped to establish healthy traditions and lay the foundations for a new future for the Church. A Bishop is primarily a teacher and preacher of the Word. It was in this role that he excelled and it was this role that he relished most. His powerful and well reasoned one point sermons linger in the minds of many. When he had finished a sermon or address the audience was in no doubt that he had a message to give and what that message was.

In 1945 in the company of the Rev. Devapragasam of Madurai he visited the U. S. to attend the International Seminar organised by the American Board of Commissioners for Foriegn Missions, in Chicago. After spending a year in the U. S. visiting many Churches he wrote his first book, "The Message and Silence of the American Pulpit" published by the Pilgrim Press, Boston. He had a clear message for the American Churches. "The Protestant Churches of America must be a little more clear as to what they are trying to do and why it is they are doing it at all." Their approach to their task must be, "historic without being antiquated, modern without being modernistic, fundamental without being fundamentalist, lasting without being stale". Prof. George Buttrick of Union Seminary, New York, said he made the Book required reading for all his students. Throughout his ministry the Bishop kept before the clergy the primary task of preaching and teaching God's word and presenting it relevantly in our situation.

As a theologian he felt deeply an obligation to write books both in Tamil and English for commending the Christian faith. From a valuable handbook for Confirmation candidates to learned theological works he laboured hard to produce his numerous works. He took dialogue with other religions so seriously that he mastered Sanskrit and Pali besides the Western Classics and the biblical languages and always dealt with the original documents. In this he has set a healthy example of scholarship for other Asian theologians.

He was involved in the Ecumenical movement from the time of the 1938 Tambaram Conference of the International Missionary Council, which he attended along with D. T. Niles and Lakdasa de Mel from Ceylon. The Tambaram theme had gripped the young Kulandran so much that he never swerved in his commitment to the Christian mission because of his uncompromising faith in the uniqueness of Christ and the relevance of the Gospel for the world. He was later invited to read papers at the I M C Conference in Mexico and other Consultations of the W. C. C.

His ecumenical outlook was not confined to the narrow confines of ecclesiastical relationships alone. It was to do with the whole of life. He wrote nearly 45 years ago in the same book referred to above, "The Church is in the world of men. It must deal with men as they are in the world. All that is of concern to human nature is of concern to the Church. The Church is interested in all aspects of the human situation - physical, intellectual, economic or political. The Church is tied to the human situation. Woe betide if it ever becomes so introverted as to be preoccupied with or develop esoteric or exclusive concerns of its own. It must ever be concerned with the world at large; but its concern is to transmute it." It was this outlook of the Bishop that made him committed to the cause of the Tamils in Sri Lanka in their oppression, and his advocacy of federalism as a way of meeting the just aspirations of the Tamils. The Tamil public recognised his concern for the public good when for some time he was made Chairman of the Tamil University Movement.

His trenchant wit and biting humour may not have endeared him to all, always but everyone whether he agreed or disagreed with him loved and respected him. A leading Hindu friend in his message of condolence said "To the departed Bishop religion was deep and fundamental. He was a man who walked humbly before God. Can we not now call him Saint Sabapathy Kulandran?"

To the members of the Diocese of which he was the Chief Shepherd and to the people of Jaffna Bishop Kulandran will always remain the upright and fearless man of God, a man of resolute faith and unfailing loyalty to the Lord he served. He will be remembered as a man of prayer with a strict and rigorous discipline. His love and dedication to his Church was inspired by the same faith as that of Cyprian and Calvin who said "He will not have God for his Father who will not have the Church for his mother."

One of the Bishop's major books written in his retirement was on the theme of Transcendence. This was not a subject of mere academic interest but one of vital relevance to him and he believed for all humanity. If heaven be our goal it must be a goal that directs our end and shapes our lives here on earth. The biographer of Archbishop Ramsey closes his story with the words of the poet Izaak Walton. Words that would be equally true of Bishop Kulandran's life now fulfilled and taken up into glory.

"Of this blest man let this just praise be given,
Heaven was in him, before he was in heaven."

(Continued from Page 1)

He was greatly concerned about the plight of the Tamils in Sri Lanka and was closely associated with Tamil leaders like the late Mr S. J. V. Chelvanayagam and the late Mr. M. Tiruchelvam in the struggle for the freedom of the Tamils in their Homeland. Dr. Jebanesan concluded that he saw the nine - fold fruit of the Holy Spirit at work in Bishop Kulandran.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar was deeply moved when he went up to the pulpit to preach the sermon. He chose as his text Paul's words in I Cor 15 : 57 "But thanks be to God who giveth us the victory through our Lord Jesus Christ". It has been finely said, "the Christian faith is an Easter faith and the Christian Church is an Easter Community." It is because of the Easter event there is a Christian faith and the ongoing life and witness of the Christian Church. The disciples of our Lord who were frightened and hid themselves after the crucifixion once they encountered the Risen Lord went out boldly to proclaim the Gospel to the uttermost parts of the world. The Church throughout the ages has faced trials, tortures, humiliations, persecutions and death, but through it all learnt to affirm the great "But" of St. Paul and say, thanks be to God who giveth the victory. Bishop Kulandran belongs to the long train of Apostles, prophets and faithful witnesses who have lived and laboured in the faith of God's victory. When the crisis of the "Schools take over" came upon our Diocese or when the Tamil people faced the holocaust of 1958 and the events thereafter, Bishop Kulandran troubled and distressed as he was helped our people to say courageously the "But" and put their trust in God who giveth the victory. He was a man of steadfast faith and of Paul's victorious faith. His passing, the preacher said evokes the memory of the passing of Elisha when Joash the King of Israel said "O My father, my father the Chariot of Israel and the horsemen thereof". Bishop Kulandran was indeed very specially "A father in God"

(Continued on Page 2)

Registered as a News Paper at the P. O. Sri Lanka under No. Q/J/140/89 News Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at The American Ceylon Mission Press, 182. 1st Cross Street, Jaffna on Friday the 24th of April 1992 and published by The Rev. G. D. ANANDARAJAN 182 First Cross Street Jaffna.